

F. t. Konkurrence Lov

kaldelse på grund af ændringer i de faktiske forhold, vil der blive indrømmet aftaleparterne m.v. en vis frist til at få ændret deres aftaler m.v., således at de ikke rammes af forbudet i lovforslagets § 6.

Ifølge nr. 2 kan Konkurrencerådet ændre eller tilbagekalde en fritagelse, hvis deltagerne i aftalen m.v. ikke overholder stillede vilkår. Det følger af almindelige forvaltningsretlige regler om proportionalitet, at mindre overtrædelser af meddelte vilkår ikke medfører, at fritagelsen kan tilbagekaldes.

I det omfang, virksomhederne over for Konkurrencerådet afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, vil rådet normalt tilbagekalde fritagelsen, jf. nr. 3. Beslutningsgrundlaget har i så fald været forkert, medmindre der er tale om oplysninger, som har været uden betydning for vurderingen af, om fritagelsesbetingelserne var opfyldt.

Det er alene urigtige eller vildledende oplysninger, som virksomhederne har tilvejebragt til brug for Konkurrencerådet, som kan medføre tilbagekaldelse af afgørelsen. Hvis der er tale om urigtige oplysninger, som Konkurrencerådet af egen drift har indhentet fra andre end parterne eller disses repræsentanter, kan afgørelsen ikke tilbagekaldes efter nr. 3, men efter nr. 1.

Til § 9

Ifølge artikel 2 i Rådsforordning nr. 17/62 kan Kommissionen efter begæring fra en virksomhed udstede en såkaldt negativattest, hvor Kommissionen fastslår, at der ikke efter de forhold, som den har kendskab til, findes anledning til i medfør af Traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86, at skride ind over for en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis.

Årsagerne hertil kan set i relation til artikel 85, stk. 1, bl.a. være, at Kommissionen finder, at der enten ikke foreligger en mærkbar konkurrencebegrænsning eller, at der ikke foreligger en mærkbar påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

En negativattest kan have begrænset virkning. Den indebærer således, at Kommissionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke ser anledning til at gribe ind over for den virksomhed, som har begæret negativattesten. Kommissionens afgørelse vil kunne tages op til revision, hvis forholdene ændrer sig. En negativattest er ikke en fritagelse, og det at have indgivet en ansøgning udelukker ikke, at der kan pålægges bøder. Der er dog tale om en beslutning, som kan efterprøves af Domstolen.

Fordelen ved at ansøge om en negativattest er set fra en virksomheds side, at det kan afklares – eventu-

elt på forhånd – om de væsentlige betingelser for, at forbudet finder anvendelse, overhovedet er til stede.

I § 9 foreslås en bestemmelse, som i det væsentlige svarer til bestemmelsen i Rådsforordning nr. 17/62. (I § 11, stk. 4, foreslås en dansk negativattest for så vidt angår misbrug af dominerende stilling).

Konkurrencerådet kan således ifølge § 9 efter anmeldelse fra en virksomhed m.v. erklære, at en aftale m.v. efter de forhold, som Konkurrencerådet har kendskab til, ikke falder ind under forbudet i § 6, stk. 1, og at der ikke er grundlag for at skride ind i medfør af § 6, stk. 4.

Udstedelsen af en erklæring efter § 9 forudsætter en anmeldelse, som indgives til Konkurrencestyrelsen. Det forudsættes, at såfremt en virksomhed m.v. har indgivet en anmeldelse efter § 9, har Konkurrencerådet pligt til at træffe en afgørelse.

En erklæring fra Konkurrencerådet efter § 9 medfører, at der ikke vil kunne pålægges bøder, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 23.

For så vidt angår de formelle regler for anmeldelse, henvises til bemærkningerne til § 8, stk. 2.

Finder Konkurrencerådet, at der ikke kan udstedes en erklæring efter § 9, er dette ensbetydende med, at den pågældende aftale m.v. er omfattet af forbudet i § 6. Hvis virksomheden ikke indgiver en anmeldelse om fritagelse efter § 8, kan der pålægges bøder, ligesom aftalen m.v. er ugyldig.

En erklæring binder Konkurrencerådet – dog ikke i det omfang, hvor Konkurrencerådets grundlag for afgørelsen ændrer sig, eller der gør sig forhold gældende, som Konkurrencerådet ikke havde kendskab til.

Hvis en virksomhed anmelder en aftale m.v. med henblik på kun at opnå en erklæring efter § 9, kan Konkurrencerådet ikke af sig selv undersøge, om betingelserne for en fritagelse efter § 8 er til stede.

Til § 10

§ 4 i lovforslaget indebærer, at aftaler m.v., der opfylder betingelserne i en EU-gruppefritagelse, ikke omfattes af forbudet i § 6.

I § 10 fastsættes, at erhvervsministeren efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencerådet kan udstede særlige nationale gruppefritagelser, der fritager grupper af aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis fra forbudet i § 6, stk. 1.

Visse af EU-gruppefritagelserne indeholder markedsandele eller øvrige forhold, som er knyttet til fællesmarkedet som sådant, det vil sige, at gruppefritagelserne forudsætter et grænseoverskridende element – eksempelvis EU-gruppefritagelsen for ene-forhandlingsaftaler.